

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **B. I. a O., s. r. o, Z.**, zastúpeného Mgr. V. S., bývajúcim v B., proti žalovanej: **JUDr. E. V., W.**, správkyňa konkurznej podstaty úpadcu V. N., s. r. o., L., **o vylúčenie veci z konkurznej podstaty**, ktorá sa vedie na Okresnom súde Bratislava I. pod sp. zn. 1 Cbi 7/2009, na odvolanie žalobcu proti uzneseniam Krajského súdu v Bratislave z 21. februára 2011, č. k. 2 CoKr 43/2010-448 z 2. mája 2011, č. k. 2 CoKr 43/2010-572 a z 2. mája 2011, č. k. 2 CoKr 43/2010-573, jednomyselne takto

r o z h o d o l:

Odvolania žalobcu **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e:

Krajskému súdu v Bratislave bol 25. júla 2010 predložený spis Okresného súdu Bratislava I. sp. zn. 1 Cbi 7/2009 na rozhodnutie o odvolaní proti rozsudku z 21. januára 2010, č. k. 1 Cbi 7/2009-319.

1/ Krajský súd uznesením z 21. februára 2011, č. k. 2 CoKr 43/2010-448 uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť 66 eur súdneho poplatku za námietku zaujatosti vznesenú na pojednávaní odvolacieho súdu 14. februára 2011 proti sudkyni – predsedníčke senátu Krajského súdu v Bratislave JUDr. B. H.. Súdny poplatok vyrubil s odkazom na položku 17a Sadzobníka súdnych poplatkov zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch pred predložením veci Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky ako nadriadenému súdu príslušnému na rozhodnutie o námietke podľa § 16 ods. 1 O. s. p.

Proti uzneseniu podal žalobca odvolanie. V odôvodnení uviedol, že i keď čiastka 66 eur nie je vysoká, v čase ekonomickej krízy ani takýto výdavok nie je výdavkom

na dosiahnutie zisku, ale na bránenie práva, ochrana ktorá by mu mala byť poskytnutá aj bez poplatku. Žiada preto uznesenie zrušiť a súdny poplatok odpustiť.

2/ Uznesením 2. mája 2011, č. k. 2 CoKr 43/2010-572 krajský súd žalobcovi nepriznal oslobodenie od súdnych poplatkov. V odôvodnení uznesenia uviedol, že súdny poplatok za vznesenú námietku zaujatosti má povahu kaucie, ktorá by sa mala poplatníkovi vrátiť, ak námietka bola vznesená odôvodnene. Najvyšší súd Slovenskej republiky však námietke žalobcu nevyhovel, keďže námietku považoval za bezdôvodnú. Z uvedeného dospel súd k záveru, že zo strany žalobcu išlo o bezdôvodné bránenie práva, preto mu oslobodenie nepriznal.

Proti uzneseniu podal žalobca odvolanie. Žiadal aby odvolací súd uznesenie zmenil tak, že mu bude oslobodenie od poplatkov priznané. V odôvodnení uviedol, že Najvyšší súd Slovenskej republiky nesprávne rozhodol o námietke sudkyne, pretože žalobcom uvádzané skutočnosti nepochybne zodpovedajú dôvodom pre vylúčenie upravených v čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv. Súd napadnutým rozhodnutím nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav. Uvedené dôvody svedčia o tom, že z jeho strany nešlo o zneužitie inštitútu vylúčenia sudcu ale naopak o naplnenie ústavného práva na spravodlivý proces.

3/ Uznesením z 2. mája 2011, č. k. 2 CoKr 43/2010-573 krajský súd nevyhovel návrhu žalobcu na prerušenie konania. Žalobca žiadal konanie prerušiť z dôvodu, že podal ďalšie tri žaloby, ktorých výsledok môže mať zásadný význam pre rozhodnutie v prejednávanej veci. Krajský súd dospel k záveru, že akýkoľvek výsledok konaní o žalobcom uvádzaných žalobách nie je dôvodom na zrušenie konania a nebude mať preto vplyv na konania nim vyvolaných.

Proti uzneseniu podal odvolanie žalobca. Žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil Krajskému súdu v Bratislave na nové konanie a rozhodnutie. Nim vyslovený názor, že akýkoľvek výsledok uvádzaných konaní nebude mať vplyv na konania vyvolané konkurzom, je zasahovaním do rozhodovacej právomoci príslušného súdu a prejudikovaním jeho rozhodnutia. Bez právoplatných rozhodnutí o podaných návrhoch

k otázke platnosti vyhlásenia konkurzu, nie je možné ani spravodlivé konanie v prejednávanej veci vyvolanej konkurzom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že ani jednému z uvedených odvolaní nemožno vyhovieť. Spoločným znakom všetkých napadnutých uznesení je, že ich vydal krajský súd ako súd odvolací v rámci odvolacieho konania.

Účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevylučuje (§ 201 O. s. p.).

Citované ustanovenie stanovuje všeobecnú podmienku zakladajúcu prípustnosť odvolania, ktorou je, že smeruje proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa. Ani jedno z napadnutých uznesení stanovenú podmienku nespĺňa.

Rozhodnutia vydal krajský súd, ktorý je v prejednávanej veci súdom odvolacím. Ustanovenie § 9 ods. 2 O. s. p. vymenúva prípady, kedy rozhodujú krajské sudy ako sudy prvého stupňa. Prejednanú vec nemožno zaradiť pod žiadnu z tam vymenovaných vecí. Rozhodnutie pochádza od krajského súdu, ktorý vo veci rozhodoval potom, ako mu bola vec predložená na rozhodnutie o odvolaní, teda v štádiu odvolacieho konania. Nič na veci nemení, že tomuto rozhodnutiu nepredchádzalo iné rozhodnutie, ktoré by bolo napadnuté odvolaním. V štádiu odvolacieho konania sa môže vyskytnúť viacej prípadov, kde odvolací súd vydáva rozhodnutia bez toho, aby mu predchádzali odvolaním napadnuté rozhodnutia súdu prvého stupňa (napr. uznesenie o určení znalečného tam, kde znalecké dokazovanie nariadil odvolací súd alebo tam, kde odvolací súd v odvolacom konaní vypočúval znalca, uznesenie o uložení poriadkovej pokuty). Napriek tomu sú tieto rozhodnutia rozhodnutiami odvolacieho a odvolanie proti nim nie je neprípustné. Žiada sa poznamenať, že ak by sa mali takéto uznesenia považovať za rozhodnutia súdov prvého stupňa, potom tam kde o odvolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov prvého stupňa rozhoduje v odvolacom konaní Najvyšší súd Slovenskej republiky (§ 10 ods. 2 O. s. p.), boli by aj jeho rozhodnutia rozhodnutiami súdu prvého stupňa a o odvolaniach proti jeho rozhodnutiam by nemal kto rozhodovať.

K napadnutým uzneseniam pod 1/ a 2/ treba uviesť, že na konanie vo veciach poplatkov, ak tento zákon neustanovuje inak, platí primerane Občiansky súdny poriadok

(§ 14 ods. 1 zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch). Znamená to, že aj rozhodnutia o poplatkoch možno napadnúť odvolaním len za podmienky, že pochádzajú od súdu prvého stupňa. Pokiaľ ide o uznesenie uvedené pod 2/ rozhodnutie o návrhu na oslobodenie od súdnych poplatkoch vydané súdom, ktorému bola vec predložená na rozhodnutie o odvolaní, považuje ustanovenie § 211 ods. 1 v spojení s § 138 ods. 1 O. s. p. výslovne za rozhodnutie odvolacieho súdu.

Odvolací súd považoval odvolanie za neprípustné napriek poučeniu súdu prvého stupňa, podľa ktorého je proti rozhodnutiam odvolanie prípustné. Vzhľadom na nesprávne poučenie, odvolací súd žalobcu (odvolateľa) upozornil nato, že považuje odvolania za neprípustné. Súčasne ho vyzval, aby súdu oznámil, či nemá uvedené procesné úkony považovať za odvolania s doložkou, že ak sa v stanovenej lehote nevyjadril, bude sa predpokladať, že súhlasí s tým, aby sa podania považovali podľa ich označenia za odvolania. Odvolateľ na výzvu nereagoval.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolania žalovaného, ktoré smerujú proti rozhodnutiam, proti ktorým odvolanie nie je prípustné podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. odmietol.

Poučenie: Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.

V Bratislave 30. septembra 2011

JUDr. Peter Dukes, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lucia Blažíčková